

Studiul 3

9 ianuarie – 15 ianuarie

Răzvrătirea generală și patriarhii

Textul de memorat: „Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun.” (Geneza 28:15)

În relatările consemnate după căderea în păcat, observăm că amăgirea și deteriorarea relațiilor ating cote noi. Conflictul se extinde și ia forme diverse.

În istoria lui Cain și Abel, închinarea devine motiv de discordie și mobil pentru crimă, o temă care revine de-a lungul istoriei lumii.

Relatarea despre potop ne arată că răzvrătirea și păcatul constituie cauzele degradării lumii create de Dumnezeu. Păcatul strică lumea creată de Dumnezeu și chiar o distruge.

Experiența lui Avraam este încurajatoare, deoarece ne arată că Dumnezeu S-a oferit să ia asupra Sa consecințele răzvrătirii. El S-a oferit să ne fie Înlocuitor.

Mai departe, în viața lui Iacov și a lui Esau, a lui Iosif și a fraților lui, vedem lupta neobosită a lui Satana de a rupe relațiile dintre oameni și de a distruge în acest fel familii și comunități întregi.

Totuși, mai presus de toate acestea, vedem credințioșia lui Dumnezeu, care Își susține copiii apăsăți și îi ajută să crească.

Duminică, 10 ianuarie - Cain și Abel

1. Ce ne spune relatarea din Geneza 4:1-15 despre cotele alarmante pe care le atinsese păcatul?

La nașterea lui Cain, Eva s-a bucurat foarte mult, convinsă că îl adusese pe lume pe Eliberatorul promis: „Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!” (Geneza 4:1). Literal, textul ar putea fi tradus astfel: „Am căpătat un om - Domnul.”

Totuși nu ni se povestește nimic despre copilăria lui Cain și despre experiența lui Adam și a Evei ca părinți în premieră. Se trece direct la nașterea celui de-al doilea copil al familiei și apoi la ocazia în care cei doi fii, deveniți adulți, s-au închinat. Diferențele în modul de închinare pot duce la tragedii, după cum vedem și astăzi.

2. Compară reacția lui Adam cu reacția lui Cain la întrebarea pe care i-o pune Dumnezeu fiecăruia dintre ei după ce a păcătuit. Ce asemănări și ce deosebiri poți identifica? Geneza 3:9,10; 4:5,9.

Adam pare confuz, speriat și rușinat (Geneza 3:10). În schimb, Cain este mânios (Geneza 4:5), cinic și rebel (vers. 9). Adam vine cu o scuză neîntemeiată, dar Cain spune un neadevăr bătător la ochi.

Însă, chiar în această situație disperată, Dumnezeu oferă o rază de speranță și un motiv de optimism. Eva îl naște pe Set și se gândește iarăși că poate L-a adus pe lume pe Cel Promis (Geneza 4:25). Numele Set provine dintr-un cuvânt care înseamnă „a așeza sau a pune”, utilizat și în Geneza 3:15 cu referire la Eliberatorul care avea să fie pus la locul convenit pentru a-l înfrunța pe șarpe și a-i zdrobi capul, și Eva îl numește pe fiul ei nou-născut „o altă sămânță”, primită în locul lui Abel. Iată că, în situația aceasta disperată și tragică, în care marea luptă dintre bine și rău continua să se extindă, oamenii s-au prins puternic de speranța răscumpărării.

Gândește-te la durerea suferită de Adam și de Eva la moartea lui Abel, durere cu atât mai mare, cu cât ucigașul era Cain, celălalt fiu al lor. Ei și-au pierdut atunci ambii fii. Care este lecția pe care o putem învăța de aici cu privire la consecințele păcatului, atât cele imediate, cât și cele pe termen lung?

Luni, 11 ianuarie – Potopul

3. Citește Geneza 6:1-13. Ce formă (mai intensă decât până acum) ia aici lupta dintre bine și rău?

La potop, asistăm la o inversare parțială a etapelor de la crearea lumii - multe dintre lucrurile pe care Dumnezeu le-a despărțit se reunesc acum. Apele de deasupra și cele de dedesubt, mările și uscatul, peștii mării, păsările cerului și toate făpturile vii de pe pământ se învâlmășesc. Pământul revine parcă la starea anterioară, când era „pustiu și gol” (Geneza 1:2; în *NTR*, „fără formă și gol”).

Dar, deși elementele naturii dezlănțuite par de nestăpânit, geniul creator al lui Dumnezeu este încă activ. El pune bazele unei lumi noi, despărțind din nou diferitele elemente. În primul rând, îl desparte pe Noe („un om neprihănit și fără pată”) de oamenii din vremea lui, a căror răutate era mare și care nu se gândeau decât la rău și la violență (compară vers. 8, 9 cu vers. 5, 11-13). După aceea, îi dă lui Noe misiunea de a construi o corabie uriașă. Apoi, separă câțiva oameni, niște păsări și animale și îi adăpostește în corabie pentru a-i feri de calamitatea care urma să lovească lumea. Prin harul lui Dumnezeu, ei aveau să supraviețuiască și să formeze lumea nouă.

Dar noua lume nu a fost nici pe departe desăvârșită. La scurt timp după potop, când Noe și ai lui reușesc să se așeze din nou la casa lor, are loc un incident care ne aduce aminte de fragilitatea bunătății omului. Noe se îmbată și comite niște fapte rușinoase (Geneza 9:20-27). Iată că până și un erou al credinței (Evrei 11:7) are momentele lui rele. Marea luptă continuă atât la nivelul societății, în general, cât și la nivelul fiecărui individ.

Lumea noastră se îndreaptă iarăși către un sfârșit cataclismic și către un nou început. Care este singura cale de a supraviețui sfârșitului și de a intra în lumea cea nouă?

Mărti, 12 ianuarie – Avraam

Avraam, numit și tatăl credincioșilor este cunoscut pentru credințioșia lui, dar viața sa ne vorbește mai degrabă despre credințioșia lui Dumnezeu față de el. Avraam a greșit de mai multe ori, dar fiul făgăduit în repetate rânduri s-a născut, iar Dumnezeu și-a dovedit încă o dată credințioșia față de slujitorul Său șovăielnic (vezi Geneza 17:19,21 și 21:3-5).

4. Citește Geneza 22:1-19. Ce speranță ne este transmisă aici din perspectiva mării lupte?

„Pentru a imprima în mintea lui Avraam valoarea Evangheliei, dar și pentru a-i pune la probă credința, Dumnezeu i-a poruncit să-l aducă jertfă pe fiul său. Chinul de moarte prin care a trecut în timpul zilelor de teribilă încercare a fost îngăduit pentru ca el să poată înțelege, din propria experiență, ceva din măreția sacrificiului făcut de Dumnezeu cel veșnic pentru mântuirea omului. (...)

Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său să moară în agonie și ocară. Îngerilor, care erau martori la umilirea și chinul sufletesc al Fiului lui Dumnezeu, nu li s-a îngăduit să intervină, ca în cazul lui Isaac. Nu a fost niciun glas care să strige: «Destul» (...)

Sacrificiul cerut lui Avraam nu a fost numai pentru binele său și spre folosul generațiilor viitoare, ci și pentru învățătura ființelor fără păcat din cer și din celelalte lumi. Câmpul de luptă dintre Hristos și Satana, în care se aduce la îndeplinire planul de mântuire, este manualul întregului univers. Pentru că Avraam dovedise lipsă de credință în făgăduințele lui Dumnezeu, Satana îl acuzase înaintea îngerilor și înaintea lui Dumnezeu că nu a respectat condițiile legământului, dovedindu-se nedemn de binecuvântările lui Dumnezeu. Acum, El dorea să pună la probă credințioșia slujitorului Său înaintea întregului cer, pentru a demonstra că nu poate fi primită decât o ascultare desăvârșită și pentru a face mai clar planul de mântuire înaintea îngerilor.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, Editura Viată și Sănătate, ed. 2006, p. 149, (în orig., pp. 154-155)

Miercuri, 13 ianuarie - Iacov și Esau

Conflictul dintre scopurile lui Dumnezeu și răzvrătirea omului se intensifică și mai mult în istoria lui Iacov și Esau. În lumea antică, exista obiceiul ca primul născut din familie să primească binecuvântarea tatălui (dreptul de întâi născut) înainte de decesul acestuia. În acest drept era inclusă cea mai mare parte a averii tatălui. Astfel, fiul cel mare devenea răspunzător de averea familiei.

După ce a pierdut această onoare, Esau l-a urât pe Iacov, fratele lui, și s-a hotărât să-l ucidă după moartea tatălui lor (Geneza 27:41). Rebeca l-a trimis pe Iacov de acasă la loc sigur, crezând că, în scurt timp, lucrurile vor reveni la normal (Geneza 27:43,44). Dar timpul a trecut și Rebeca n-a mai apucat să-l revadă pe Iacov.

5. Citește Geneza 28:12-15. Ce mare speranță i-a fost dată lui Iacov?

Dumnezeu i-a repetat lui Iacov făgăduințele făcute lui Avraam, asigurându-l că planul Său avea să se împlinească. La asigurat totodată de prezenta Sa, în ciuda faptului că el nesocotise planul Său. Cu toate acestea, în următorii douăzeci de ani, Iacov a fost înșelat de socrul lui, care i-a dat de șotie altă fată și apoi i-a tot schimbat simbria (Geneza 29:20,23,25,27; 31:7).

Când Iacov a hotărât să se întoarcă acasă, Laban a pornit pe urmele lui (Geneza 31:25,26), iar Esau a plănuit să-i iasă înaintea cu patru sute de oameni. Cum amândoi urmăreau să-i ia viața, Dumnezeu a intervenit de două ori ca să-l scape: i-a dat lui Laban un vis în care i-a poruncit să nu-i facă niciun rău (Geneza 31:24), apoi i s-a arătat personal lui Iacov, ca să-l determine să se încreadă în El (Geneza 32:24-30). Prin darurile trimise înainte lui Esau și printr-o orbire chibzuită, relația dintre cei doi frați se pare că s-a refăcut. Ultima dată când sunt amintiți îi vedem împreună la înmormântarea tatălui lor (Geneza 35:29). Esau a abandonat complet planul de a-l ucide pe Iacov după moartea tatălui lor.

Observă cât de mult au suferit acești oameni (fie că au fost vinovați, fie că nu) din cauza unor decizii nesăbuite. Cum putem evita luarea unor decizii greșite, care duc la consecințe dureroase?

Joi, 14 ianuarie - Iosif și frații lui

Iacov ar fi putut să fie aspru pedepsit de fratele lui, Esau, pentru faptul că l-a înșelat, însă Esau a renunțat să se răzbune.

Și în istoria lui Iosif și a fraților lui a existat ură între frați, din cauza favoritismelor (Geneza 37:3,4), și răzbunare, dar și iertare.

Despre haina pestriță, cuvântul din textul original ne lasă să înțelegem că a fost vorba de o haină scumpă, purtată de regi, împodobită cu broderii bogate și cusături colorate, la confecționarea căreia se lucra timp de un an.

Când au auzit ce vise a avut Iosif (vers. 5-11), frații l-au urât și l-au invidiat și mai mult și au luat hotărârea să scape de el cu prima ocazie (vers. 19, 20). Și probabil că s-au felicitat când au văzut ce repede s-au aranjat lucrurile. Niciunui nu i-a trecut prin minte că, după mai mulți ani, Dumnezeu avea să se folosească de această situație pentru a le scăpa viața!

6. Citește Genera 45:4-11. Care a fost imaginea de ansamblu la care a privit Iosif? Ce a păstrat el în centrul atenției?

Gândește-te ce se petrecea în mintea lui Iosif în timp ce mergea legat în urma unei cămile și vedea cum se pierdeau în zare dealurile pe care-și petrecuse copilăria, apoi, în timp ce stătea în piață și era îmbrâncit și umilit de cumpărătorii iscoditori. (Mulți au renunțat la credință pentru suferințe mai mici decât ale lui!)

Iosif ar fi putut să se înrăiască și să-I devină ostil lui Dumnezeu, dar a ales să-și păstreze credința în ciuda adversităților și a evenimentelor dramatice cu care s-a confruntat în viața lui. În scurt timp, a ajuns în casa celui mai important om din armata egipteană și, prin binecuvântarea lui Dumnezeu, a reușit să-i câștige încrederea (Geneza 39:1-4). Iar în final, sclavul a devenit conducătorul Egiptului!

Viața lui Iosif a avut un început trist într-o familie disfuncțională și între niște frați răutăcioși și trădători, dar a avut un final fericit. Cum îți poți păstra credința intactă și cum pod avea o atitudine încrezătoare atunci când situația ta nu pare a fi bună și nici promițătoare?

Vineri, 15 ianuarie - Un gând de încheiere

După cum am văzut în studiul acesta, viața pe pământul prins în marea luptă nu este întotdeauna așa cum ne-am dori. Adam și Eva nu s-au gândit că primul lor copil avea să-l ucidă pe cel de-al doilea. Sefora și-a imaginat cu totul altfel căsnicia cu Moise. Și crezi ca Lea a avut parte de căsnicia la care a visat? Cu siguranță că Ieremia a avut anumite speranțe și năzuințe și nu s-a așteptat să fie criticat, pedepsit și privit ca trădător. Oare David și Bat-Șeba n-ar fi preferat ca lucrurile să fi stat altfel? Și ce putem spune despre Domnul Isus? Da, El a venit pe pământ ca să moară, aceasta a fost misiunea Lui. Dar partea lui umană, partea plămădită din aceeași țărână ca noi, partea aceea care a strigat în Ghetsimani: „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta!” (Matei 26:39), nu a dorit ca El să fie bătut, batjocorit, acuzat și răstignit la treizeci și trei de ani. În viață avem parte și de experiențe dureroase. Dar lucrul acesta nu ar trebui să ne mire. Ne putem aștepta să trăim ca în Paradis într-o lume căzută și păcătoasă? Edenul a existat la început, demult. Dar vestea bună este că el va fi refăcut și diferența dintre viața noastră de acum și viața noastră de atunci va fi infinit mai mare decât diferența dintre viața pe care am sperat să o avem și viața pe care o avem de fapt!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI - STUDIU LA RÂND

Biblia: Deuteronomul 21–27

1. Ce interdicție le-a fost dată bărbaților și femeilor în privința vestimentației?
2. De la cine nu trebuiau israeliții să perceapă dobândă?
3. După ce lucru uitat la secerat nu trebuia să se întoarcă israelitul?
4. Ce le era interzis israeliților să aibă în sac și în casă?

Viața lui Iisus, capitolul 55

5. De ce nu s-a amestecat Isus în treburile autorităților civile și ale guvernelor pământești (ale administrației celor de la putere)?